

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 11. septembra 2012 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci proti obvinenému **G. S. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaným formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. o dovolaní obvinenej I. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. apríla 2011, sp. zn. 3 To 130/2010, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej I. T. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 9. septembra 2010, sp. zn. 1 T 178/2009, bola obvinená I. T. (spolu s obvineným G. S.) uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spáchaným formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci obvinený G. S. bol rozsudkom Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 2T 149/97 zo dňa 17.12.1997 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 To 42/98 zo dňa 26.03.1998 odsúdený za trestný čin znásilnenia podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a iné na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 a 1/2 (tri a pol) roka, ktorý vykonal 26.01.2001 a rozsudkom Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 2T 91/01 zo dňa 05.09.2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To 322/01 zo dňa 22.11.2001 odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov,

z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 11.10.2007, obvinený G. S. spoločne s obvinenou I. T. v období od presne nezisteného dňa mesiaca júl 2008 do 12.09.2008, nezisteným spôsobom na nezistenom mieste si neoprávnene zadovážili a v mieste svojho prechodného bydliska v rodinnom dome č. X. v obci D. L. okres P. v komíne krbu na chodbe neoprávnene prechovávali

- heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 97,63 g a s priemernou koncentráciou účinnej látky 9,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 9568 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá 478-957 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 143.400,- Sk (= 4.760,- EURO),

- heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 14764 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 9,6% hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 1417 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá 71-142 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 21.300,- Sk (= 707,03 EURO),

- metamfetamín v zmesi s piracetamom s hmotnosťou 1123 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 47,8 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 537 mg absolútneho metamfetaminu, čo zodpovedá 13-27 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 3.900,- Sk (= 129,46 EURO)

- kokaín s prímiesou lidokaínu a fenacetínu s celkovou hmotnosťou 2602 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 23,7 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 617 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 31-62 jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 12.400,- Sk (= 411,60 EURO),

- kokaín s prímiesou lidokaínu s celkovou hmotnosťou 6114 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 28, 1 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 1718 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 86-172 jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 34.400,- Sk (= 1.141,87 EURO),

- kokaín s prímiesou lidokaínu a fenacetínu s celkovou hmotnosťou 642 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 23,5 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 151 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 8-15 jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 3.200,- Sk (= 106,22 EURO),

- kokaín s prímiesou lidokaínu a fenacetínu s celkovou hmotnosťou 7602 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 23,6 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 1794 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 90-179 jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 36.000,- Sk (= 1.194,98 EURO),

- kokaín s prímiesou lidokaínu s hmotnosťou 1050 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 24,9% hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo

obsahovalo 261 mg absolútneho kokaínu, čo zodpovedá 13-26 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 5.200,- Sk (= 172,60 EURO),

- metamfetamín s hmotnosťou 14280 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 56,2 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), pričom uvedené množstvo obsahovalo 8025 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 201-401 obvykle jednorázovým dávkam, v hodnote najmenej 60.300,- Sk (= 2.001,59 EURO),

teda spoločne si zadovážili a neoprávnene prechovávali omamné a psychotropné látky v celkovej hodnote 320.100,- Sk (=10.625,35 EURO),

a následne dňa 12.09.2009 asi o 03.00 hod. v obci D. L., v rodinnom dome č. X. odovzdal obvinený G. S. S. V. z uvedeného množstva kokaín s prímiesou lidokaínu s hmotnosťou 1050 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 24,9% a metamfetamín s hmotnosťou 14280 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 56,2 % hmotnostných, pričom uvedený kokaín a heroín pre S. V. pripravila obvinená I. T..

V zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov je heroín zaradený do I. skupiny omamných látok, kokaín je zaradený do II. skupiny omamných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Obvinená I. T. už bola za takýto čin právoplatne odsúdená, a to rozsudkom Okresného súdu v Galante sp. zn. 3T 170/2007-60 zo dňa 05.12.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2007, bola uznaná za vinnú zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno dl Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov).

Za to jej bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 odsek 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody bola zaradená do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona jej súd uložil aj ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote obvinená podala odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 19. apríla 2011, sp. zn. 3 To 130/2010, ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu následne obvinená podala dovolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnila.

V odôvodnení ako dovolacie dôvody uviedla dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por. t.j., že bolo zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a napokon, že rozhodnutie súdov je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku.

Obvinená k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedla, že príkaz na domovú prehliadku vydaný sudcom Okresného súdu Piešťany 28. augusta 2008 je nepreskúmateľný, nebol realizovaný bez meškania, a preto je nezákonný. To koniec – koncov znamená, že dôkazy získané na jeho základe sú v trestnom konaní nepoužiteľné.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por. dovolateľka uviedla, že závery prvostupňového a druhostupňového súdu o jej vine sú založené výlučne len na domnienkach súdu. Úmysel predávať drogu po dávkach, v danom pomere, obvinená nemohla poznať. V konaní nebol teda preukázaný jej úmysel predávať drogu v určitej koncentrácii vrátane z toho vyplývajúcej ceny, za ktorú sa takáto dávka na čiernom trhu predáva (túto určil Kriminalistický a expertízny ústav PZ).

Oba konajúce súdy teda neskúmali, či skutočne chcela obvinená predávať drogu zriadenú v pomere ako to vyplýva zo znaleckého posudku a tak bez priameho dôkazu uznali jej vinu, čím bolo porušené jej právo na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. i/, pretože súdy nesprávne aplikovali § 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žiadala preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a Krajskému súdu v Trnave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací najskôr skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné.

Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Trnave z 19. apríla 2011, sp. zn. 3 To 130/2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie G. S. a spoluobvinenej I. T. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 9. septembra 2010, sp. zn. 1 T 178/2009.

Proti takémuto rozhodnutiu podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie je prípustné. Dovolanie bolo podané prostredníctvom obhajcu a sú v ňom uvedené dôvody, prečo je rozhodnutie napádané a aké konkrétne chyby sú mu vytýkané (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 371 ods. 1 a § 373 Tr. por.).

Predseda senátu preto podľa § 381 Tr. por. nariadil neverejné zasadnutie v rámci ktorého bolo zistené, že dovolanie obvinenej nie je dôvodné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

K dovolacej námietke podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. najvyšší súd konštatuje, že tento dovolací dôvod je možné uplatniť ak rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané na hlavnom pojednávaní resp. neboli vykonané zákonným spôsobom.

V posudzovanej veci však tomu tak nie je. Príkaz na domovú prehliadku bol vydaný 28. augusta 2008 a bol v ňom dostatočne definovaný jej účel t.j., že v daných priestoroch sa majú nachádzať drogy. Výrok príkazu obsahuje všetky potrebné náležitosti a je z neho jasne, kde a v ktorých priestoroch sa prehliadka mala vykonať a kto túto prehliadku vykoná.

Zo skutočnosti, že príslušné policajné orgány vykonali domovú prehliadku 12. septembra 2008 nemožno vyvodzovať záver, že domová prehliadka bola nezákonná. Treba si uvedomiť, že vykonanie domovej prehliadky je vedené zásadami kriminalistickej taktiky a podlieha aj spôsobu vyšetrovania danej veci tak, aby vyšetrovací úkon bol úspešný.

Trestný poriadok v ustanovení § 100 ods. 2 síce uvádza, že domová prehliadka sa vykoná „bez meškania“, čo však neznamená, že bude vykonaná ihneď, po vydaní príkazu.

Doba, ktorá uplynula od vydania príkazu na domovú prehliadku po jeho realizáciu, je podľa názoru najvyššieho súdu primeraná a nemožno hovoriť o nezákonnosti domovej prehliadky z čoho plynie, že tento dovolací dôvod naplnený nebol.

Napokon obvinená ako ďalší dovolací dôvod uviedla ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por. t.j., že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, a zásadným spôsobom bolo porušené právo obvinenej na obhajobu.

V zmysle citovaného ustanovenia nesprávnym právnym posúdením skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že o žiadny trestný čin nejde, alebo ide o iný trestný čin.

V tejto súvislosti je treba pripomenúť, že podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t.j. Trestného zákona na ten skutkový stav ako ho zistil súd.

V posudzovanej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinená I. T. spáchala skutok tak, ako je to uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd.

Potom popísanému skutkovému stavu zodpovedá aj právna kvalifikácia vyjadrená v jeho posúdení ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, d/ , ods. 2 písm. e/ Tr. zák.

Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaného ustanovenia odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú do skutku zahrnuté (vrátane jeho rozsahu spáchania) a vyjadrujú tak naplnenie príslušných znakov tohto trestného činu.

Najvyšší súd sa plne stotožňuje aj s rozsahom prechovávaných psychotropných látok tak, ako ich ustálili súdy prvého a druhého stupňa pričom k tomu dodáva, že v tomto prípade pojem a množstvo jednorázovej dávky nestanovoval Kriminalistický a expertízny ústav, ale na jeho podklade len a len súd, ktorý mal za to, že hodnota drogy je znaleckým posudkom a inými dôkazmi spoľahlivo preukázaná, a preto aj dovolací súd je správnosťou a úplnosťou zisteného skutku viazaný. Z uvedeného potom vyplýva, že ani obvinenou uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemohol byť naplnený.

Okrem toho Trestný poriadok ani obvinenej neumožňuje namietat' nesprávnosť zisteného trestného skutku ani nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov súdom. Obvinená práve tieto skutkové okolnosti spochybňuje a uplatňuje ich následne aj ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., tvrdiac, že bolo tak porušené jej právo na obhajobu.

O tento dôvod by však išlo v prípade porušenia práva na obhajobu napr. pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod.

Nie je možné preto sa stotožniť s názorom obvinenej, že bolo porušené jej právo na obhajobu tým, že súd vyhodnotil vykonané dôkazy v jej neprospech, a že výsledok trestného konania nezodpovedá jej predstavám.

Obvinená sa totiž počas celého trestného stíhania mohla vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa jej kládli za vinu a plne užívať svojich procesných práv zaručených jej Trestným poriadkom.

Na základe uvedeného je potom zrejmé, že uplatnené dovolacie dôvody nie sú dané, a to ani vrátane toho, že by bolo porušené jej právo garantované v čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa citovaného ustanovenia sa každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Táto ústavná zásada je bližšie konkretizovaná v § 2 ods. 4 Tr. por. Z nej okrem iného vyplýva, že obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu a nesmie byť ani donucovaný k výpovedi a ani k priznaniu. Orgány činné v trestnom konaní musia vinu obvinenému dokázať a postupovať pritom nestrane a nezaujato.

Najvyšší súd vychádzajúc z predloženého spisového materiálu, ale aj odôvodnenia napadnutých rozhodnutí nezistil žiadne nedostatky, ktoré by spochybňovali starostlivé uváženie všetkých okolností daného prípadu, a ktoré by mohli naznačovať, že v danom prípade súdy prvého a druhého stupňa nerešpektovali zásadu prezumpcie nevinu.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní obvinenej I. T. rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 11. septembra 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková